

Protokół nr 10/2026
z posiedzenia
Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Powiatu Lęborskiego
odbytego dnia 14 maja 2026 roku

Posiedzenie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji otworzył przewodniczący Komisji - Krzysztof Wetta, który po powitaniu uczestników stwierdził, że zgodnie z listą obecności w posiedzeniu uczestniczy 6 radnych, co wobec ustawowego składu Komisji wynoszącego 6 osób stanowi quorum umożliwiające podejmowanie prawomocnych decyzji.

Lista obecności stanowi **załącznik nr 1** do niniejszego protokołu.

W posiedzeniu uczestniczyli:

- Olga Walaszkowska – adwokat,
- Artem Baranowski – radca prawny,
- Władysław Tomczak – skarżący.

Przewodniczący Komisji przedstawił następujący porządek obrad:

1. Analiza skargi na działanie Starosty Lęborskiego z dnia 20 marca 2026 r. oraz wypracowanie stanowiska Komisji.
2. Przyjęcie protokołu z ostatniego posiedzenia Komisji.
3. Sprawy różne.

Przewodniczący Komisji zapytał czy są uwagi do przedstawionego porządku obrad. Wobec braku uwag przystąpiono do jego realizacji.

Ad. 1

Krzysztof Wetta – Przewodniczący Komisji poinformował, że celem dzisiejszego posiedzenia jest analiza skargi na działanie Starosty Lęborskiego z dnia 20 marca 2026 r. oraz wypracowanie stanowiska Komisji. Poinformował, że w materiałach na komisję znajdują się dodatkowe materiały tj. stanowisko procesowe skarżącego oraz opinia prawna wraz z opinią odnoszącą się do stanowiska procesowego. Zapytał czy członkowie komisji chcieliby się wypowiedzieć.

Radna Hanna Kurs poinformowała, że zapoznała się ze stanowiskiem skarżącego oraz uzasadnieniem i ma kilka uwag do projektu uchwały. Po pierwsze wskazała, że uchwała musi mieć prawidłowo określoną podstawę prawną. Zaznaczyła, że pewne kwestie były już wyjaśniane, ale nadal budzą jej wątpliwości. W pierwszym paragrafie jest wskazane, że Komisja jest właściwa do rozpatrzenia skargi, natomiast jak wynika z informacji przekazanej przez mecenasa, sprawa odnosi się do ustawy o dostępie do informacji publicznej, a jednocześnie w materiałach pojawia się stwierdzenie, że nie jest to informacja publiczna. W jej ocenie to powoduje, że podstawa prawna jest niespójna i błędna.

Olga Walaszkowska – adwokat wyjaśniła, że podstawą prawną do rozpatrzenia skargi jest Kodeks postępowania administracyjnego. Podkreśliła, że jest to w pełni wystarczająca i właściwa podstawa ustrojowa do podjęcia uchwały w sprawie skargi. Dodała, że nie ma potrzeby jej dodatkowego rozbudowywania ponad przyjęte standardy, ponieważ to właśnie ten akt prawny reguluje tryb rozpatrywania skarg przez organ.

Radna Hanna Kurs poinformowała, że w skardze wskazano, iż jest ona w części zasadna, natomiast - w jej ocenie - nie została przy tym w sposób jednoznaczny i prawidłowy wskazana podstawa prawna takiego rozstrzygnięcia. Zwróciła uwagę, że brak precyzyjnego oparcia w przepisach prawa w tym zakresie budzi wątpliwości co do poprawności przygotowanego projektu uchwały oraz jego zgodności z wymogami formalnymi. Podkreśliła, że uchwała powinna być sporządzona w sposób niebudzący żadnych zastrzeżeń, tak aby nie narażać jej na uchylene w trybie nadzoru.

Olga Walaszkowska – adwokat wyjaśniła, że nie istnieją przepisy prawa, które wprost wskazywałyby, że skarga „może” albo „nie może” być uznana w części za zasadną, ani też takie, które nakazywałyby szczegółowe określanie tego w samej podstawie prawnej uchwały. Zaznaczyła, że dopuszczalność rozstrzygnięcia skargi w części wynika przede wszystkim z ugruntowanego orzecznictwa i praktyki stosowania prawa, która takie rozwiązanie uznaje za prawidłowe.

Podkreśliła jednocześnie, że kluczowe znaczenie ma sama uchwała skargowa, a w szczególności jej uzasadnienie, które pełni rolę zasadniczą i jest integralną częścią

całego rozstrzygnięcia. To właśnie w uzasadnieniu powinno znaleźć się pełne wyjaśnienie toku rozumowania Komisji. Zarówno w zakresie stanu faktycznego, jak i prawnego, tak aby nie było żadnych wątpliwości co do tego, na jakiej podstawie i w jaki sposób doszło do oceny poszczególnych zarzutów.

Wskazała, że projekt uchwały zawiera uzasadnienie opracowane w sposób szczegółowy i obszerny, tak aby w pełni odzwierciedlało ono przebieg sprawy, przywoływało odpowiednie przepisy prawa oraz jasno przedstawiało wnioski końcowe Komisji.

Radny Piotr Musianowicz zapytał, czy Komisja ma możliwość, aby w ramach procedowania skargi przeprowadzać odrębne głosowanie nad każdym z zarzutów zawartych w skardze, tj. czy dopuszczalne jest rozpatrywanie poszczególnych kwestii punkt po punkcie i podejmowanie osobnych rozstrzygnięć w odniesieniu do każdego zarzutu, zamiast jednego zbiorczego głosowania nad całością skargi.

Olga Walaszewska – adwokat poinformowała, że nie ma żadnych przeszkód, aby Komisja głosowała nad każdym z zarzutów oddzielnie. Wyjaśniła jednak, że do każdego z przegłosowanych zarzutów Komisja powinna przygotować wyjaśnienie, dlaczego uznaje bądź nie uznaje zarzut za zasadny, a następnie wypracować stanowisko stanowiące uzasadnienie projektu uchwały, który zostanie przedstawiony Radzie Powiatu. Dodała, że ostatecznie stanowisko Komisji musi zostać wspólnie wypracowane, natomiast sposób głosowania pozostaje wewnętrzną decyzją Komisji.

Radna Hanna Kurs zwracając się do skarżącego poinformowała, że Komisja nie będzie spełniać niczyich oczekiwań, ale chciałyby wprost usłyszeć, o co dokładnie chodzi Panu Tomczakowi.

Pan Władysław Tomczak poinformował, że w całej sprawie chodzi przede wszystkim o to, że nie otrzymał odpowiedzi na pismo złożone 8 lutego. Wskazał, że (jak rozumie wypowiedź radnej Hanny Kurs) chodzi również o brak podstawy prawnej do stwierdzenia, że skarga jest „w części zasadna”, oraz brak wskazania, z jakiego

przepisu prawa takie rozstrzygnięcie wynika. Podkreślił, że uzasadnienie prawne i faktyczne powinno jednoznacznie zawierać podstawę prawną.

Poinformował, że jego wniosek nie zawierał żadnej wzmianki, iż jest to wniosek o udostępnienie informacji publicznej. Przypomniał, że na poprzednim posiedzeniu Komisji wskazywał, iż wniosek o dostęp do informacji publicznej musi spełniać określone wymogi, a jego pismo takich elementów nie zawierało, ponieważ nie dotyczyło informacji publicznej. Dodał, że w jego ocenie cała argumentacja przygotowana „w celu ochrony pana Starosty i pani Łyczak” nie ma żadnego związku z treścią jego wniosku.

Następnie wskazał, że jego głos jest daną osobową w rozumieniu przepisów RODO i sprawa powinna zostać przeanalizowana również pod kątem art. 15 rozporządzenia dotyczącego ochrony danych osobowych. Podkreślił, że wystąpił o dostęp do własnych danych, do czego ma pełne prawo. Zapytał również, dlaczego prawnicy nie odnieśli się do art. 15 i nie wyprowadzili z tego przepisu odpowiednich wniosków. Wskazał, że przepisy wprost przewidują możliwość przedłużenia terminu odpowiedzi, jednak Starosta nie poinformował go o przedłużeniu terminu ani nie przekazał żadnej informacji w tym zakresie. Dodał, że prawnicy sporządzili uzasadnienie, w którym wskazano, że w części doszło do naruszenia, a w pozostałym zakresie nie, choć w jego ocenie nie wynika to z przepisów prawa.

Ponadto zwrócił się z prośbą o usunięcie z uzasadnienia fragmentu dotyczącego rzekomego konfliktu z mężem pani Łyczak. Wyjaśnił, że wskazywał jedynie, iż pani Łyczak obsługuje zarówno spółkę miejską, jak i Starostwo, natomiast jej mąż prowadzi sprawę Przewodniczącej Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Lęborka. W związku z tym ponownie zaapelował o przeanalizowanie sprawy również w oparciu o art. 15 rozporządzenia.

Odnosząc się do rozstrzygnięć nadzorczych Wojewody, wskazał, że uchwała również może zostać uchylona, a skarżącemu nie przysługuje skarga do NSA, dlatego uzasadnienie powinno być sporządzone rzetelnie i w sposób niebudzący wątpliwości. Podkreślił, że to Komisja decyduje, które zarzuty są zasadne, a następnie zleca prawnikom sporządzenie uzasadnienia pod tym kątem. Dodał, że „to nie prawnicy rządzą Komisją, tylko Komisja mówi prawnikom, co mają zrobić”, ponieważ „to Komisja wytwarza informację i podejmuje decyzje”.

Olga Walaszewska poinformowała, że jest adwokatem z kilkunastoletnim doświadczeniem zawodowym i nie życzy sobie, aby w taki sposób wypowiedziano się o jej pracy. Podkreśliła, że również ma swoje prawa i nie zgadza się na podważanie jej kompetencji oraz zasad wykonywania zawodu. Odnosząc się do słów o tym, że „prawnicy rządzą”, stanowczo zaznaczyła, że ani ona, ani mec. Artem Baranowski nie naruszyli zasad etyki zawodowej i nigdy nikomu nie narzucali swojego stanowiska.

Wyjaśniła, że obsługa prawna pełni wyłącznie funkcję doradczą, a stanowiska prawne przedstawiane są wyłącznie na prośbę członków Komisji, zarówno w formie pisemnej, jak i ustnej podczas obrad. Podkreśliła, że nigdy nie narzucano Komisji żadnych decyzji ani sposobu głosowania. Dodała, że nie zgadza się z przedstawianiem prawników jako osób „rządzących Komisją” i stanowczo sprzeciwia się tego rodzaju wypowiedziom. Zaznaczyła, że obsługa prawna jest obecna wyłącznie w charakterze doradczym.

Wskazała, że na co dzień prawnicy posługują się językiem prawnym oraz określonym warsztatem pracy, dlatego nie zawsze odnoszą się do spraw w sposób prosty i potoczny. Jednocześnie podkreśliła, że chce spróbować wyjaśnić własnymi słowami, jaki jest pogląd obsługi prawnej na sprawę. Zaznaczyła przy tym, że przedstawione stanowisko ma wyłącznie charakter opinii i rekomendacji dla członków komisji. Wskazała, że członkowie komisji mogą mieć odmienny pogląd w tej sprawie, a wówczas prawnicy odniosą się również do tych argumentów, jeśli oczywiście radni będą oczekiwali takiego stanowiska od obsługi prawnej.

Odnosząc się do pierwszego zarzutu dotyczącego nieudzielenia informacji, Pani adwokat wskazała, że skarżący podnosi, iż Starosta potraktował jego pismo w sposób rozszerzający. Podkreśliła jednak, że skarżący złożył wniosek o udostępnienie nagrania, a zgodnie z utrwalonym orzecznictwem dotyczącym art. 1 i 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej nie jest konieczne, aby we wniosku wprost użyto sformułowania „wniosek o udostępnienie informacji publicznej”. Jeżeli z treści pisma wynika, że wnioskodawca domaga się udostępnienia informacji, organ powinien taki wniosek odpowiednio zinterpretować i rozważyć, czy istnieją podstawy do udzielenia informacji.

W jej ocenie potraktowanie pisma jako wniosku o udostępnienie informacji publicznej działało wręcz na korzyść skarżącego. Starosta uznał bowiem, że odpowiedź powinna zostać udzielona.

W zakresie powoływania się na art. 15 RODO wskazała, że Starosta nie dysponuje przedmiotowym nagraniem, a tym samym nie przetwarza danych osobowych zawartych w tym materiale. Dodała, że w Polsce funkcjonują właściwe organy zajmujące się oceną ewentualnych naruszeń ochrony danych osobowych. W sytuacji, gdy osoba uważa, że doszło do naruszenia jej danych osobowych, może skierować sprawę do właściwego organu nadzorczego, który ocenia, czy takie naruszenie rzeczywiście miało miejsce.

Odnosząc się do kolejnych zarzutów, wskazała również, że nie znajduje podstaw do wyłączenia Pani Rzecznik, ponieważ żaden z przywoływanych w sprawie przepisów nie znajduje w tym przypadku zastosowania.

W odniesieniu do zarzutu dotyczącego kontroli zarządczej podkreśliła, że pojedyncze uchybienia czy nieścisłości w odpowiedzi na pismo nie oznaczają automatycznie naruszenia zasad kontroli zarządczej ani braku funkcjonowania tej kontroli. Wyjaśniła, że kontrola zarządcza obejmuje szeroki katalog standardów i wytycznych, a dopiero naruszenia o charakterze systemowym i trwałym mogłyby świadczyć o niewłaściwym funkcjonowaniu kontroli zarządczej.

Pan Władysław Tomczak zakwestionował sposób przygotowania projektu uchwały, pytając na jakiej podstawie został on sporządzony oraz skąd wzięto informacje dotyczące rzekomego konfliktu z udziałem prokuratora, skoro na posiedzeniu Komisji nikt takich okoliczności nie przedstawiał ani nie omawiał, a mimo to znalazły się one w treści dokumentu. W jego ocenie jest to niedopuszczalne i wymaga jednoznacznego wyjaśnienia.

Następnie poinformował, że złożył kolejną skargę na Starostę Lęborskiego oraz wniosek o zmianę statutu powiatu lęborskiego. Dodał również, że nad statutem pracował Artem Baranowski, który - jak wskazał - miał go także akceptować w Urzędzie Miasta, a w bieżącym tygodniu prokurator wystąpił do Urzędu Miasta o jego zmianę zapisów statutu.

Adam Dominiecki zwrócił się z prośbą o bardziej sprawne moderowanie udzielaniem głosu, tak aby Komisja mogła w sposób uporządkowany i efektywny kontynuować pracę nad sprawą.

W odniesieniu do treści uzasadnienia zgłosił wniosek o wykreślenie fragmentu dotyczącego rzekomego konfliktu z mężem pani Łyczak wskazując, że odnosi się on do kwestii o charakterze prywatnym i nie powinien znaleźć się w uzasadnieniu rozstrzygnięcia. Odczytał treść fragmentu: „gdyż dotyczyło ono w istocie ewentualnego, prywatnego konfliktu Pana W.T. z prokuratorem - mężem rzecznika, a nie wykonywania przez rzecznika ustawowych zadań z zakresu ochrony konsumentów”.

Podkreślił, że Komisja powinna koncentrować się na meritum sprawy, czyli na złożonej skardze, w szczególności na kwestii braku udzielenia odpowiedzi na pismo. Zaznaczył, że jeżeli odpowiedź nie została udzielona, to trudno uznać, że mogły zostać wskazane przyczyny zwłoki czy kolejne terminy załatwienia sprawy. W jego ocenie prace Komisji powinny mieć charakter merytoryczny i prowadzić do jednoznacznych wniosków.

Dodał, że przygotowany jest projekt uchwały i wnosi o jego przegłosowanie wraz z zaproponowanymi zmianami. Zaznaczył również, że w przypadku niepodjęcia uchwały konieczne może być przygotowanie alternatywnego projektu rozstrzygnięcia.

W wyniku dalszej dyskusji, po wysłuchaniu członków Komisji oraz opinii radców prawnych, Krzysztof Wetta - Przewodniczący Komisji poinformował, że dalsze procedowanie będzie przebiegało w ten sposób, iż w pierwszej kolejności zostanie poddany pod głosowanie zgłoszony wniosek merytoryczny dotyczący wykreślenia wskazanego fragmentu uzasadnienia, a następnie Komisja przejdzie do głosowania nad całym przygotowanym projektem uchwały w sprawie rozpatrzenia skargi.

Krzysztof Wetta – Przewodniczący Komisji poddał pod głosowanie wniosek o wykreślenie następującego fragmentu z akapitu 2 uzasadnienia do projektu uchwały: *„gdyż dotyczyło ono w istocie ewentualnego, prywatnego konfliktu Pana W.T. z prokuratorem – mężem rzecznika, a nie wykonywania przez rzecznika ustawowych zadań z zakresu ochrony konsumentów”.*

Komisja, w obecności 6 radnych - jednogłośnie przyjęła zgłoszony wniosek merytoryczny i wykreśliła zacytowany fragment z treści uzasadnienia.

Następnie Przewodniczący Komisji – Krzysztof Wetta poddał pod głosowanie projekt uchwały w sprawie rozpatrzenia skargi na działania Starosty Lęborskiego uwzględniający przyjętą zmianę.

Komisja, w obecności 6 radnych, w wyniku głosowania - 3 głosami „za” przy 3 głosach „przeciw” (przy rozstrzygającym głosie Przewodniczącego Komisji) - przyjęła projekt uchwały w sprawie rozpatrzenia skargi na działania Starosty Lęborskiego z dnia 20 marca 2026 roku.

Ad. 2

Komisja w obecności 6 radnych – 5 głosami „za” przy 1 głosie „wstrzymującym” przyjęła protokół z posiedzenia komisji nr 9/2026 odbytego dnia 27 kwietnia 2026 roku.

Ad. 3

Krzysztof Wetta – Przewodniczący Komisji przedstawił pismo Przewodniczącego Rady Powiatu Lęborskiego oraz wniosek radnej Teresy Ossowskiej - Szarej dotyczący propozycji wprowadzenia zasady imiennego odnotowywania w protokołach posiedzeń Komisji wyników głosowań poszczególnych członków Komisji.

Wskazał, że propozycja dotyczy zmiany sposobu dokumentowania przebiegu głosowań i wprowadzenia bardziej szczegółowej jawności poprzez przypisanie głosów do konkretnych radnych.

W wyniku przeprowadzonej dyskusji, podczas której członkowie Komisji wymienili swoje stanowiska i opinie w tej sprawie, Komisja w obecności 6 radnych przeprowadziła głosowanie nad wnioskiem. W jego wyniku - 3 głosami „przeciw” przy 3 głosach „wstrzymujących się” - Komisja nie wyraziła zgody na wprowadzenie zasady imiennego odnotowywania w protokołach z posiedzeń Komisji wyników głosowań.

Wobec zrealizowania porządku posiedzenia Krzysztof Wetta – Przewodniczący Komisji zamknął posiedzenie.

Protokołowała:

Agnieszka Gromadzka